

Sygn. akt II CZ 204/10

POSTANOWIENIE

Dnia 8 kwietnia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Wojciech Katner

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa J. G.

przeciwko A. K.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 8 kwietnia 2011 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie o kosztach zawarte w pkt. 2

wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 28 października 2010 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 28 października 2010 r. oddalił apelację powoda J. G. od wyroku Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 20 maja 2010 r., na podstawie którego oddalone zostało powództwo przeciwko A. K. o zapłatę. O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd drugiej instancji orzekł na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., zasądzając od powoda na rzecz pozwanego kwotę 2 700 zł.

Postanowienie o kosztach powód zaskarżył zażaleniem, w którym podniósł zarzut naruszenia art. 102 k.p.c. Zdaniem skarżącego, ze względu na okoliczności sprawy oraz jego sytuację majątkową, Sąd nie powinien obciążać go kosztami postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W wypadkach szczególnie uzasadnionych, na podstawie art. 102 k.p.c., Sąd może zasądzić od strony przegrywającej część kosztów procesu albo nie obciążać jej kosztami w ogóle. W orzecznictwie precyzuje się pojęcie „wypadku szczególnie uzasadnionego”, tym niemniej ocena, czy w sprawie zachodzi wypadek szczególnie uzasadniony należy do swobodnej decyzji sądu ze względu na konieczność zapewnienia poczucia sprawiedliwości oraz realizacji zasady słuszności.

Chociaż kwestia trafności i zasadności skorzystania z tego uprawnienia podlega, co do zasady, kontroli Sądu wyższego rzędu, to jednak ewentualna zmiana zaskarżonego postanowienia o kosztach powinna ograniczać się do sytuacji wyjątkowych (zob. m. in. postanowienia SN z 3 grudnia 2007 r., I CZ 110/07 nie publ. i z dnia 1 października 2010, I CZ 142/10, nie publ.).

W uzasadnieniu wniesionego zażalenia nie zostały przedstawione okoliczności i argumenty, które usprawiedliwiałyby żądanie zastosowania art. 102 k.p.c. Wobec powyższego zażalenie należało oddalić (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).